

15 Octombrie

Duminica a 4 a după Înălțarea Sfintei Cruci (A. XXI după Cincizecime. A pildei semănătorului. Sfinții Părinți de la Sinodul VII Ecumenic din Niceea)

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeuul lui.
Iar Tu, Doamne, sprijinatorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.
Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;

nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-un adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptate Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădărdit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întuneric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțime de îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată,

nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a

cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății

tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, într-o mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi într-o desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 2

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi,

Troparul Învierii, glas 2

Când Te-ai coborât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeul nostru, Mărire Ție.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul Sfinților Părinți, glas 8

Preamărit ești Hristoase Dumnezeuul nostru, cel ce luminători pe pământ pe părinții noștri i-ai întemeiat și printr-înșii la adevărata credință pe noi pe toți ne-ai îndreptat, mult Milostive mărire Ție!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Al Născătoarei, Al Învierii glas 8

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut pe Tine și care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 2

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn coborând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și, cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Mironosițelor femei Îngerul care stătea lângă mormânt a strigat: Mirurile se cuvin morților, dar Hristos S-a arătat străin putreziciunii; ci strigați: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu-Fecioară, pe tine te laudăm, că, prin Crucea Fiului tău, iadul s-a surpat și moartea s-a omorât; cei morți am înviat și vieții ne-am învrednicit; Raiul am dobândit, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulțumind, mărim pe Hristos Dumnezeul nostru, ca pe Cel puternic și singur mult-Milostiv.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 2

Piatra mormântului neoprintă a fi pecetluită, ai dăruit tuturor piatra credinței, când ai înviat, Doamne, Mărire Ție!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Ceata ucenicilor Tăi, împreună cu mironosițele femeii, se bucură cu un glas; că sărbătoare de obște cu aceștia prăznuim, întru mărirea și cinstirea Învierii Tale; și printr-înșii,

Iubitorule de oameni, Doamne, dă poporului Tău mare milă.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu-Fecioară! Că prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a nimicit, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, strigăm: Binecuvântat ești Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă,

cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiful glasului 2

După Pătimire, mergând femeile la mormânt, ca să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase Dumnezeule, văzut-au Îngeri în mormânt și s-au înspăimântat; că glas au auzit de la dânșii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 2

Antifonul I

Spre cer ridic ochii inimii mele, la Tine, Mântuitorule; mântuiește-mă cu strălucirea Ta.

Miluieste-ne pe noi, cei ce-Ți greșim Ție mult, în tot ceasul, o Hristoase! Și ne dă prilejuri să ne pocăim mai înainte de sfârșit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfântului Spirit a împărăți se cuvine, a sfinți și a mișca făptura, că Dumnezeu este de o ființă cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul II

De n-ar fi Domnul întru noi, cine ar fi în stare a se păzi nevătămat de vrăjmașul și de ucigașul de om?

Diștilor lor nu da pe robul Tău, Mântuitorule; că, asemenea leului se pornesc asupra mea vrăjmașii mei.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Sfântul Spirit este începătoria vieții și cinstea; că pe toate cele zidite, ca un Dumnezeu ce este, le întărește și le păstrează în Tatăl, prin Fiul.

Antifonul III

Cei ce nădăjduiesc în Domnul, se aseamănă muntelui celui sfânt, că nicidecum nu se clintesc de loviturile lui Veliar.

Către fărădelegi mâinile lor să nu-și întindă cei ce viețuiesc dumnezeiește; că nu va lăsa Hristos certării moștenirea Sa.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din Sfântul Spirit izvorăște toată înțelepciunea; de aici este darul apostolilor, și cu

daruri de biruință se încununează Martirii, și
Profeții văd.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 2

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, cu
porunca prin care ai poruncit și adunare de
popoare Te va înconjura. *(Ps. 7, 6-7)*

*Stih: Doamne Dumnezeul meu, întru Tine
am nădăjduit; mântuiește-mă de cei ce mă
prigonesc. (Ps. 7, 1)*

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, cu
porunca prin care ai poruncit și adunare de
popoare Te va înconjura. *(Ps. 7, 6-7)*

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 2

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a VIII-a a Învierii. Evanghelia după Ioan (20, 11-18)

În vremea aceea Maria stătea afară, lângă mormânt, plângând. Și, pe când plângea, s-a aplecat spre mormânt și a văzut doi îngeri în veșminte albe, șezând unul către cap și altul către picioare, unde zăcuse trupul lui Isus. Și aceia i-au zis: Fe-meie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea le-a zis: Au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus. Zicând acestea, ea s-a întors și L-a văzut pe Isus stând, dar nu știa că este Isus. Zis-a ei Isus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Iar ea gândind că este grădinarul, I-a zis: Doamne, dacă L-ai luat Tu, spune-mi unde L-ai pus și eu îl voi ridica. Isus i-a zis: Marie! Iar ea, întorcându-se, I-a zis evreiește: Rabbuni (adică învățătorule)! Isus i-a zis: Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Mergi la frații Mei și le spune: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru. Și a venit Maria Magdalena și a vestit discipolilor că a văzut pe Domnul și acestea i-a spus ei.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești

Dumnezeul nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput

și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânjiuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide

și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,

și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,

prinosul și arderile de tot;

atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeuule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Inviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeuule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianei, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători

Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfinților Părinți de la Sinodul VII ecumenic de la Niceea și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (de 12 ori.)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 2, din Octoih.

Canonul Crucii și Învierii, din Octoih.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din Octoih.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8, din Minei.

Catavasiile Născătoarei de Dumnezeu, glas

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 2

Irmos:

Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea preaintrarmată; iar Cuvântul, întrupându-Se, a nimicit păcatul cel cu totul rău, Domnul cel preainalt, căci cu mărire S-a preamărit.

Stăpânitorul lumii, Bunule, căruia fuseserăm supuși cei ce n-am ascultat de porunca Ta, prin Crucea Ta a fost osândit; că, punându-se Ție împotriva ca unui mort, a căzut prin puterea stăpânirii Tale și neputincios s-a vădit.

Mântuitor al neamului omenesc și începător al vieții celei nestricăcioase, în lume ai venit; că scutecele morții le-ai rupt cu învierea Ta, pe care toți o mărim, căci cu mărire s-a preamărit.

A Născătoarei

Mai presus decât toată zidirea cea văzută și cea nevăzută te-ai arătat, Curată pururea

Fecioară; că ai născut pe Ziditorul, precum bine a voit a Se întrupa în pântecele tău; Aceluia cu îndrăzneală roagă-te să mântuiască sufletele noastre.

Canonul Crucii și Învierii

Putare neputincioșilor, ridicare căzuților, și nesticăciune morților Te-ai făcut Hristoase, cu patima trupului Tău, că Te-ai preamărit.

Miluit-a pe chipul cel căzut, și a ridicat pe cel zdrobit, făcătorul Dumnezeu și înnoitorul, Cel ce a fost mort, că S-a preamărit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Scara cea nematerială de demult și calea mării cea în chip minunat despicață, nașterea ta a preînchipuit, Curată, pe care o laudăm toți, că s-a preamărit.

Puterea Celui preaînalt, Ipostasul cel desăvârșit, Înțelepciunea Lui Dumnezeu, întrupându-Se din tine, Preacurată, cu oamenii a locuit, că S-a preamărit.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8

Învrednicește-mă, Doamne, pe mine cel ce doresc acum, să laud cu cântări pe cel de-al șaptelea Sinod, adunarea celor șapte daruri ale Mângâietorului, Cel ce l-a înțelepțit cu limbile de foc și a făcut să tacă toată limba cea vătămătoare și hulitoare.

Mai mare a fost dintru început numărul șapte; pentru că încetarea, în chip desăvârșit, a toată zidirea lui Dumnezeu, după întâia închipuire, a fost în ziua a șaptea; iar acum, la al șaptelea Sinod, cel cu șapte numărat, este încetarea tuturor eresurilor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Biruind pe Arie cel luptător cu Dumnezeu, ceata Părinților în Niceea, mai înainte, cu toiagul păstoresc au îndreptat Biserica cu drepte dogme; și acum, tot în Niceea au fost apărători și i-au umplut de rușine pe luptătorii împotriva icoanelor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Așa precum Părinții au învățat, mărturisim cu credință că pântecul binecuvântatei Fecioare, fără durere a născut cu trup pe Cel fără de trup; și ne închinăm Lui, închipuind pe Lemn chipul Lui și cu dragoste Îl sărutăm.

Cântarea I a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Deschide-voi gura mea și se va umple de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 2

Irmos:

Înflorit-a pustiul ca un crin, Doamne, Biserica cea stearpă a păgânilor, prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Făptura la patima Ta s-a schimbat, văzându-te, cu chip sărăcăcios, de cei fără de lege batjocorit, pe Tine, Cel ce toate le-ai făcut cu voia cea dumnezeiască.

Din țărână, după chipul Tău, cu mâna Ta m-ai zidit și, fiind iarăși risipit în țărâna morții prin păcat, Hristoase, coborându-Te în iad, împreună m-ai înviat.

A Născătoarei

Cetele îngerești s-au minunat, Preacurată, și inimile oamenilor s-au înfricoșat de nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu; pentru aceasta, cu credință te cinstim.

Canonul Crucii și Învierii

Hristos, Cel mai presus decât toate micșoratu-s-a mai puțin decât firea îngerească, prin patima trupului.

Mort cu cei fărădelege fiind socotit, strălucind cu cunună de mărire Hristoase, femeilor Te-ai arătat după Înviere.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cel mai presus decât toată vremea, ca un Făcător al vremilor, din tine, Fecioară, de voie prunc S-a făcut.

Pântecele cel mai încăpător decât cerurile, să-I laudăm, credincioșii, prin care Adam în ceruri a fost încetățenit, bucurându-se.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8

Cum că nu se va clătina Biserica lui Hristos cea nemișcată, de la El, în taină s-au învățat dumnezeieștii mai-mari păstori, care pe cei ce voiesc să o clatine i-au lepădat de la cei binecredincioși, ca pe niște părtași ai lui Antihrist.

Curățește, adunarea Părinților, izvoarele cele tulburi și întinate și, luând din Izvoarele mântuirii, satură luminat pe poporul cel însetat al lui Hristos, de curgerile învățăturilor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Asupra celor ce urăsc adevărul, asupra clevetitorilor creștinătății, s-a adunat Sinodul al șaptelea al iubitorilor de Hristos, în luminata cetate a Niceei; ai cărui împărați, Irina și Constantin, au fost apărători.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Să se depărteze tot necredinciosul, care nu cinstește cinstita icoană a Născătoarei de Dumnezeu și nu o mărturisește pe aceasta cum că a născut pe Hristos Dumnezeu și om; unul ca acesta în foc să se trimită și să ardă fără stingere.

Cântarea a III-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvorul cel viu și îmbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întărește-i întru Dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Condacul Învierii

Sculatu-Te-ai din mormânt, Mântuitorule atotputernice; și iadul, văzând minunea, s-a spăimântat, și morții s-au sculat, și făptura, văzând, se bucură de Tine; și Adam împreună se veselește, și lumea Te laudă pururea, Mântuitorul meu.

Icosul Învierii

Tu ești lumina celor întunecați, Tu ești învierea tuturor și viața oamenilor, și pe toți împreună i-ai înviat, puterea morții, Mântuitorule, prădând și porțile iadului zdrobind, Cuvântule; și morții, văzând minunea, se mirau și toată zidirea împreună se bucură întru învierea Ta, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta, și mărim și lăudam toți coborârea Ta, și lumea Te laudă pururea, Mântuitorul meu.

Sedealna Sfinților Părinți, glas 4

Luminători preastrăluciți ai adevărului, aievea v-ați arătat lumii, preafericitorilor Părinți, de Dumnezeu grăitori; uscând eresurile celor grăitori cu limbi hulitoare și stingând tulburările cele în chipul văpăii ale celor rău-măritori. Pentru aceasta, ca niște Ierarhi ai lui Hristos, rugați-vă să ne mântuiască pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei, glas 4

Degrad ne întâmpină pe noi, Fecioară Maică curată, și ne scapă de vrăjmașii cei ce te hulesc și nu ți se închină. Sfărâmă toate limbile cele înveninate ale eresurilor; zdrobește cu puterea ta pornirile lor. Ca să înțeleagă că tu una ești Maică a lui Dumnezeu, care mântuiești prin rugăciunile tale adunările dreptcredincioșilor.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 2

Irmos:

Nu sol, nici înger, ci Tu însuși, Doamne, venit-ai întrupându-Te din Fecioara, și m-ai mântuit pe mine, omul întreg. Pentru aceasta, strig Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Stat-ai înaintea divanului ca un osândit, Dumnezeul meu, nestrigând, Stăpâne, aducând

judecată neamurilor, mântuirea pe care ai lucrat-o lumii prin Patima Ta, Hristoase.

Prin Patima Ta săbiile vrăjmașului au pierit, iar cetățile potrivnicilor prin coborârea Ta în iad s-au surpat, și îndrăzneala tiranului s-a biruit.

A Născătoarei

Pe tine liman de mântuire și cetate nebiruită te știm toți credincioșii, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână; că tu, cu rugăciunile tale, mântuiești din primejdii sufletele noastre.

Canonul Crucii și Învierii

Văzându-Te, Hristoase, pe lemn pironit, Fecioara, ceea ce Te-a născut fără durere, dureri ca o Maică a răbdat.

Biruitu-s-a moartea, Mortul a prădat porțile iadului, că rupându-se mâncătorul a toate, mie toate cele mai presus de fire mi s-au dăruit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Iată, s-a preînălțat dumnezeiescul munte în casa Domnului, mai presus decât Puterile îngerești, Maica lui Dumnezeu, în chip prealuminos.

Afară de legile firii, Fecioară, singura născând pe Stăpânitorul zidirii, te-ai învrednicit de dumnezeiasca chemare.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8

Cuvântul lui Dumnezeu ca o săgeată și sabie, a junghiat pe toți vrăjmașii cu semnul chipului Crucii; pe aceia care nu cinstesc întocmai chipurile lui Hristos și ale Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor Sfinților Părinți cei de Dumnezeu văzători.

Precum prin înconjurare de șapte ori s-au surpat zidurile Ierihonului, așa șapte Sinoade au surpat toată adunarea celor ce s-au ridicat asupra lui Dumnezeu; au surpat-o întru adânc, au surpat-o mai ales în adunarea a șaptea a trâmbițelor Spiritului celor bine-glăsuitoare.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Arătând luptă vitejească și cu dumnezeiască râvnă fiind aprinsă adunarea Părinților, ca și Ilie, i-au omorât pe slujitorii păgâni cei de rușine. Pentru aceasta, cu îndrăzneală au lăsat să ne închinăm cu dragoste icoanei lui Hristos.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tu ești nădejdea mea, Preacurată, tu și lauda mea; tu ești limanul și îndreptarea mea; care pe Dumnezeu, Cuvântul Tatălui, Cel ce S-a întrupat fără împreunare, L-ai născut. Pentru aceasta, cu puterea ta fiind întărit, mă închin fără îndoială cinstitei tale icoane.

**Cântarea a IV-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Sfatul cel neînțeles și Dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Profetul Avacum avându-l în minte, a strigat: Mărire Puterii Tale, Doamne.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 2

Irmos:

Mijlocitor între Dumnezeu și oameni Te-ai făcut, Hristoase Dumnezeule, că prin Tine, Stăpâne, am aflat calea care duce din noaptea necunoștinței la Părintele Tău, Începătorul luminii.

Ca pe un cedru ai sfârâmat, Hristoase, semeția vrăjmașilor, de voie înălțându-Te, Stăpâne, cu trupul pe chiparos și pe pin și pe cedru, precum ai binevoit.

În groapa cea mai adâncă Te-am pus, Hristoase, mort fără suflare; dar, cu rana Ta, Mântuitorule, pe cei răniți, care dormeau părăsiți în morminte, împreună cu Tine i-ai înviat.

A Născătoarei

Roagă pe Fiul Tău și Domnul, Fecioară curată, celor robiți, care și-au pus nădejdea în

tine, mântuire cu pace din strâmtoarea cea potrivnică să le dăruiască.

Canonul Crucii și Învierii

A se posti lepădându-se Adam cel dintâi, gustat-a din pomul cel aducător de moarte, ci păcatul aceluia l-a pierdut al doilea Adam, Cel ce S-a răstignit.

Pe firea cu care Te-ai făcut pătimitor și muritor, Cel ce ești fără patimă cu Dumnezeirea cea fără materie, nestricată făcându-o, pe cei omorâți Hristoase, din adâncul iadului i-ai înviat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Norilor, dulceață de veselie stropiți celor de pe pământ, că prunc S-a dat Cel ce este mai înainte de veci, din Fecioară întrupându-se, Dumnezeul nostru.

Sufletului și trupului meu Lumina a strălucit și mâhnirea păcatului a risipit-o în

vremurile cele mai de pe urmă, Cel preaînalt întrupat din Fecioară fără de sămânță.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8

Cu prea înalt gând chibzuind Sfinții Părinți, anatemei i-au dat pe luptătorii împotriva icoanelor, ca pe cei ce gândeau lucruri străine de dânșii; și au poruncit a da precum se cuvine cinste icoanei lui Hristos.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Acum este vreme de veselie, acum s-a arătat ziua mântuirii; să ne veselim dar, și lui Hristos cu bucurie să-i strigăm: Pacea Ta dă-ne-o nouă, pentru rugăciunile Părinților celor de la al șaptelea Sinod, Iubitorule de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru milostivirea milei, din Fecioară S-a născut Fiul lui Dumnezeu fără schimbare, purtând ceea ce e străin ca pe al Său și cuprins cu chipul aceluia se vede vrând, fiind necuprins după ființă.

**Cântarea a V-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Spăimântatu-s-au toate de Dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispită de nuntă, ai avut în pânțece pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Ceea ce dăruiești mântuire tuturor celor ce te laudă.

**Canonul Învierii
Cântarea VI, glas 2**

Irmos:

Întru adâncul păcatelor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Ca un făcător de rele a fost judecat Cel drept și cu călcătorii de Lege pe lemn a fost pironit, celor vinovați dăruindu-Ie iertare cu sângele Său.

Printr-un om, adică prin Adam cel dintâi, a intrat de demult în lume moartea, și prin unul Fiul lui Dumnezeu s-a arătat învierea.

A Născătoarei

Neispită de bărbat ai născut, Fecioară, și rămâi în veac fecioară, arătând semnele adevăratei Dumnezeiri ale Fiului și Dumnezeului tău.

Canonul Crucii și Învierii

Pus-ai celui căzut Heruvimi, străjeri ai pomului vieții, dar văzându-Te pe Tine, au deschis porțile, că Te-ai arătat făcând cale tâlharului în rai.

Pustiu și sărac iadul s-a făcut prin moartea a Unuia, că de acea bogăție multă ce adunase, Unul pentru noi toți Hristos l-a deșertat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Firea omenească, cea care fusese robită păcatului, a dobândit eliberare prin tine, Stăpână curată; că Fiul tău, ca un miel, pentru toți a fost junghiat.

Toți strigăm ție, adevăratei Maicii Lui Dumnezeu, că singură ai câștigat îndrăzneală către Fiu: Mântuiește-ne pe noi, robii tăi, cei ce-L supărăm pe Dânsul.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8

Să picure munții dulceață și bucurie, că mulțimea ereticilor s-a alungat, aceea care vărsa venin amar cu lepădarea sfintelor icoane.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cerul și pământul cu un glas să prăznuiască mărirea Fiicei lui Dumnezeu; că se slăvește lepădând pe cei ce o micșorează pe ea.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fiu! Maicii, Cel ce a fost mai întâi al Tatălui fără de mamă, fără de tată cu dumnezeiască cuviință S-a născut și m-a înnoit pe mine cu nașterea Sa. Pentru aceasta, pe ceea care L-a născut, împreună cu Cel ce S-a născut închipuind-o, o sărut.

Cântarea a VI-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul lăudat, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din mâini, mărint pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Sfinților Părinți, glas 2

Fiul, Cel ce din Tatăl a strălucit de negrăit, din femeie S-a născut îndoit în fire; pe Care, văzându-L, nu ne lepădăm de închipuirea chipului; ci pe aceasta, cu bună credință însemnând-o, o cinstim cu credință. Pentru aceasta, ținând Biserica credința cea adevărată, sărută icoana înomenirii lui Hristos.

Icos

Vrând întru tot înduratul Dumnezeu să ne ridice pe noi pururea la pomenirea desăvârșită a înomenirii Sale, această întemeiere a dat-o oamenilor, ca să închipuie cu vopsele pe icoană cinstitul chip; ca, văzând acestea înaintea ochilor, să credem cele ce cu cuvântul le-am auzit; înțelegând luminat fapta și numele, chipul și pătimirile Sfinților bărbați, și al lui Hristos, Cel ce dă cununi Sfinților nevoitori și Martirilor; prin care, acum mai luminat ținând Biserica adevărata credință, sărută icoana înomenirii lui Hristos.

Sinaxar

În ziua a cinsprezecea a acestei luni, Duminica a XXI după Cincizecime, amintirea Sfinților și fericiților Părinți de la Niceea, care a doua oară s-au adunat în acest oraș în zilele iubitorilor de Hristos împărați Constantin și Irina, împotriva celor ce păgânește, fără învățatură și fără socoteală acuzau Biserica lui Dumnezeu că slujește idolilor și aruncau onoratele și sfintele icoane.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, îndură-Te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 2

Irmos:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului călcător de lege, înaltă văpaie a aprins; iar Hristos a întins tinerilor celor cinstitori de Dumnezeu, roua Spiritului, Cel ce este binecuvântat și preamărit.

N-ai răbdat, Stăpâne, din bunătate, să vezi pe om asuprit de moarte, ci ai venit și l-ai mântuit

cu sângele Tău, făcându-Te om, Cel ce ești binecuvântat și preamărit.

Văzându-Te îmbrăcat în haină de biruință, s-au înspăimântat portarii iadului, Hristoase; că pe tiranul cel nemulțumitor, Stăpâne, ai venit să-l robești cu mâna, Cel ce ești binecuvântat și preamărit.

A Născătoarei

Sfânta sfintelor te cunoaștem pe tine, ca pe singura care ai născut pe Dumnezeu cel neschimbat, Fecioară neprihănită, Maică nenuntită; că tuturor credincioșilor ai izvorât nesticăciune prin dumnezeiască nașterea ta.

Canonul Crucii și Învierii

Osândit-a pe strămoșul dedemult neascultarea cea din Eden, ci de voie s-a judecat, dezlegând greșala celui călcător de poruncă, Dumnezeuul părinților Cel mai presus de Dumnezeire și preamărit.

Mântuit-ai pe cel rănit cu limba cea veninată în Eden, că mușcarea cea de voie, cu patima cea de voie o ai vindecat, Dumnezeuul părinților cel mai presus de Dumnezeire și preamărit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Văzut-a Iacob în noapte, ca într-o închipuire, pe Dumnezeu întrupat; iar din tine într-o strălucire S-a arătat celor ce cântă: Dumnezeuul părinților, Cel preaînalt și preamărit.

Semnele unirii celei negrăite care a fost într-o tine, mai înainte vestindu-le, S-a luptat cu Iacob; prin care de voie S-a unit cu oamenii, Curată, Dumnezeuul părinților, Cel preaînalt și preamărit.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8

Se biruiesc căpeteniile eresurilor, prin dogmele de Dumnezeu grăitorilor bărbați, care aduc cinstea icoanelor drept la chipurile cele dintâi, precum zice Marele Vasile: Binecuvântat ești, Dumnezeuul Părinților noștri.

Se împodobesc acum bisericile, cu luminate icoane înfrumusețându-se. Pentru aceasta, lumea cântă în biserici, Celui frumos cu podoaba mai mult decât toți oamenii, cu cel ce cântă: Binecuvântat este Dumnezeuul părinților noștri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Lumină a răsărit, întunericul este departe, necredincioșii au fost alungați; pentru aceasta toate fiind pline de Lumină, pe Dătătorul de Lumină Hristos cu veselie Îl laudă și zic: Binecuvântat este Dumnezeuul Părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfânta Stăpână, care singură este nădejdea mântuirii tuturor, care mai presus de fire L-a născut pe Împăratul împăraților, Hristos, ținându-L prunc în brațe, este închinată împreună cu El în chip, precum au hotărât Părinții.

**Cântarea a VII-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Înțelepții lui Dumnezeu făpturii nu s-au închinat, ci numai Făcătorului; și groaza focului bărbătește călcând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat.

**Canonul Învierii
Cântarea VIII, glas 2**

Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon lucrările și-a despărțit cu dumnezeiască poruncă, pe haldei arzând și răcorind pe cei credincioși care cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cu sângele Tău, Hristoase, văzând haina trupului Tău roșită, cu cutremur s-au mirat cetele îngerilor de multă îndelungă-răbdarea Ta, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Tu, Îndurate, firea mea cea muritoare ai îmbrăcat-o întru nemurire prin ridicarea Ta. Pentru aceasta, bucurându-se, cu mulțumire cântă

Ție poporul cel ales, Hristoase, strigând Ție:
Înghițitu-s-a moartea cu adevărat întru biruință.

A Născătoarei

Tu, pe Cel nedespărțit de Tatăl, pe Cel ce dumnezeiește și omenește a viețuit, în pânțece fără de sămânță L-ai zămislit și în chip de negrăit L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu preacurată. Pentru aceasta, pe tine mântuirea noastră a tuturor te știm.

Canonul Crucii și Învierii

Văzutu-Te-ai pe Cruce pironit Cel bogat în milă, și de voie Te-ai îngropat, și a treia zi ai înviat, și i-ai mântuit pe toți oamenii Iubitorule de oameni, pe cei ce cântă cu credință: Să laude pe Domnul toată făptura și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Coborâtu-Te-ai întru cele mai de jos, Cuvântule al lui Dumnezeu ca să mântuiești din stricăciune pe cel ce l-ai zidit cu dumnezeiască puterea Ta Hristoase și nestricăcios făcându-l părtaș al măririi Tale celei dea pururea veșnice, l-ai lucrat, carele striga: Să laude toată zidirea și să preaînălțe pe Hristos în veci.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Văzutu-S-a pe pământ prin tine și cu oamenii împreună a viețuit Cel fără seamăn în bunătate și în putere, Căruia, toți credincioșii cântând, strigăm: Toată făptura cea înființată să laude pe Domnul și să-l preaînălțe întru toți vecii.

Cu dreptate pe tine, Curată, vestindu-te, te mărim, Născătoare de Dumnezeu; că tu ai născut întrupat pe Unul din Treime, Căruia toți cântăm ca și Tatălui și Spiritului: Să laude toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8

Cu lege prea bine a așezat adunarea Părinților, cinstitorilor de Dumnezeu, cuvioasă închinarea și ridicarea sfintei icoane a lui Hristos. Și noi, iubitorii de dreapta cinstire, ca niște fii bine ascultători, săvârșim pomenirea lor de peste an și cu dragoste sărutăm icoana lui Hristos.

De șapte ori cei mândri cu mintea au aplecat pe cei smeriți și au tăiat pornirile iubitorilor de virtuți, prin care îi cleveteau pentru

dumnezeieștile lor fapte. Dar Părinții, la al șaptelea Sinod ce s-a adunat la Niceea, mândria acelora îndată au smuls-o, mai mult de șapte ori.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu

Săgețile tinerilor, celor ce gândesc ca pruncii, s-au făcut precum zice Psalmistul, bătrânilor gânditori, răni și tăieturi; și cu dumnezeiască putere slăbesc limbi multe, ale celor ce grăiesc hule asupra înălțimii; și fiecare cunoaște un Dumnezeu, pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul a toate pricinuitoare și Unul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ziditu-S-a din curat sângele tău, Ziditorul Prunc de bunăvoie pentru milă, Cel ce te-a păzit după naștere pe tine toată curată și a curățit chipul cel întinat. Pentru aceasta, în icoană împreună cu tine Se închipuiește, cu firea fiind om, Dumnezeu fiind din fire.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preainălțându-L întru toți vecii.

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum împlinită; pe toată lumea o ridică să-Ți cânte Ție: pe Domnul, lucrurile, laudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Preotul: **Pe** Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: **Mărește**, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii
Cântarea IX, glas 2

Irmos:

Fiul Părintelui celui fără început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă ca să lumineze pe cele întunecate și să adune pe cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cea întru totul lăudată, o mărim.

Lemnul cel de trei ori fericit al preacuratei Tale Cruci fiind sădit în locul Căpățânii, ca în rai, Mântuitorule, și adăpat fiind cu sângele și cu apa cea din coasta Ta cea dumnezeiască, Hristoase, ca dintr-un izvor viață ne-a înflorit nouă.

Doborât-ai pe cei puternici, fiind răstignit Tu, Cel atotputernic, și firea omenească care zăcea jos în temnița iadului ridicând-o, ai pus-o să șadă pe scaunul Tatălui, cu aceasta venind Tu, închinându-ne Ție, Te mărim.

A Treimii

Pe Unimea cea din trei, pe Treimea cea de o ființă, pe Firea cea mai presus de Dumnezeire și neîmpărțită, în trei străluciri, pe Raza cea neînserată și una nemuritoare, care a strălucit nouă Lumina, cu credință lăudând-o credincioșii, o mărim.

Canonul Crucii și Învierii

În mijlocul celor osândiți ca un miel Te-ai spânzurat Hristoase pe Cruce în locul Căpățânii, cu sulița în coastă fiind împuns, viață ne-ai dăruit nouă celor din țărână; ca un bun, celor ce cu credință cinstim dumnezeiască Învierea Ta.

Lui Dumnezeu, Celui ce cu moartea Sa pe stăpânia morții cu putere o a stricat, toți credincioșii să ne închinăm, că pe morții cei din veac împreună i-a înviat și tuturor viață le-a dăruit și înviere.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Toiag de tărie s-a dat firii celei slabe, Cuvântul lui Dumnezeu în pântecele tău, Curată, și a ridicat-o pe ea, cea alunecată până la iad. Pentru aceasta, pe tine, Precurată, ca pe Născătoarea de Dumnezeu te mărim.

Pe Maica Ta, pe care ai ales-o, primește-o, Stăpâne, cu milostivire, ca mijlocitoare pentru

noi; și de a Ta bunătate toate se vor umple, ca toți să Te mărim pe Tine, ca pe un făcător de bine.

Canonul Sfinților Părinți, glas 8

Cel ce ești mare cu puterea și cu sfatul, Care toate împreună le ții, Cel ce ești necuprins, Unule, Dumnezeu preaputernice, Atotstăpânitorule, Împărate a toate, întărește Biserica și o păzește în dreapta credință; pentru rugăciunile preamăriților Părinți, care au rușinat credința cea rea.

De mare cinste v-ați învrednicit pe pământ, Sfinților, de cele cerești gânditori; că, chipul lui Hristos cu dragoste l-ați cinstit. Și acum, umbra și acoperământul trupului lepădând, față către față Îl vedeți, de mai mare cinste învrednicindu-vă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Năvălirea a toată pornirea vrăjmașilor, pe care ai îngăduit-o, ca să fim pedepsiți pentru păcate, și îndrăznirea lor asupra noastră, Însuți o zdrobește; și poporului nostru, care nădăjduiește în Tine, ajută-i Atotfăcătorule; pentru rugăciunile

cele cu îndrăzneală ale Părinților, a căror pomenire o săvârșim.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A înțelege taina minunatei tale nașteri, nicidecum nu poate mintea omenească și nici mintea cea înaltă, îngerească; că L-ai născut pe Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat mai presus de fire. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu știindu-te și împreună cu El zugrăvindu-te, pe tine te mărim.

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Tot neamul omenesc să salte cu Spiritul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, lăudând mărită prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (De 2 ori.)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a VIII-a. A Învierii

Doi îngeri văzând înăuntrul mormântului, Maria s-a înspăimântat, și pe Hristos necunoscând, ca pe un grădinar l-a întrebat: Doamne, unde ai pus trupul lui Isus al meu? Și după glas cunoscându-l, că era însuși Mântuitorul, a auzit: Nu te atinge de mine: la Tatăl mă duc, spune fraților mei.

A Născătoarei

Pe unul din Treime negrăit l-ai născut, Fecioară, pe cel ce este îndoit în fire, și îndoit în lucrare, și unul după ipostază; deci pe acesta roagă-l pururea, pentru cei ce se închină ție cu credință, ca de toată viclenia dușmanului să ne scape; că toți acum la tine scăpăm, Doamnă de Dumnezeu Născătoare.

La Stichoavnă (Stihirile laudelor)

Stihirile Laudelor Învierii, glas 2, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Toată suflarea și toată făptura pe Tine Te mărește, Doamne; că prin cruce moartea ai răpus, ca să arăți popoarelor Învierea Ta cea din morți, ca un iubitor de oameni.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Să spună iudeii, în ce chip ostașii, străjuind, au pierdut pe Împăratul? Pentru ce piatra n-a păzit pe Piatra vieții? Sau pe Cel îngropat să-L dea, sau Celui ce a înviat să se închine împreună cu noi, zicând: Mărire mulțimii îndurărilor Tale, Mântuitorul nostru, mărire Ție.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți! Înger a șezut pe piatra mormântului; acela ne-a vestit nouă, zicând: Hristos, Mântuitorul lumii, a înviat

din morți, și pe toate le-a umplut de bună mireasmă. Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți!

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Înger mai înainte de zămislirea Ta, Doamne, a grăit celei pline de har: Bucură-te! Și tot un înger, la învierea Ta, piatra mormântului Tău mormânt a răsturnat. Acela, în locul întristării, semne de veselie a vestit; iar acesta, în locul morții, pe Stăpânul cel Dătător de viață ne-a propovăduit. Pentru aceasta, grăim către Tine: Binefăcătorule al tuturor, Doamne, mărire Ție.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Stihirile Sfinților Părinți, din Minei, glas 6

Toată știința sufletească adunând și cu dumnezeiescul Spirit chibzuind, fericiții și cinstiții Părinți, Simbolul credinței cu dumnezeiască scrisoare l-au însemnat. În care învață luminat, că, fără început, Cuvântul este împreună cu Cel ce L-a născut și de o ființă cu adevărat; urmând apostoleștilor învățături, cei preamăriți și cu totul fericiți cu adevărat și de Dumnezeu gânditori.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Toată știința sufletească adunând și cu dumnezeiescul Spirit chibzuind, fericirii și cinstitii Părinți, Simbolul credinței cu dumnezeiască scrisoare l-au însemnat. În care învață luminat, că, fără început, Cuvântul este împreună cu Cel ce L-a născut și de o ființă cu adevărat; urmând apostoleștilor învățături, cei preamăriți și cu totul fericiți cu adevărat și de Dumnezeu gânditori.

**Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu!
Înalță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit. (Ps. 9, 32)**

Toată strălucirea Sfântului Spirit cea gândită cu mintea primind-o, învățătura cea mai presus de fire, cu scurte cuvinte și cu multă înțelegere au spus-o, prin dumnezeiască insuflare; ca niște propovăduitori ai lui Hristos, părtinind fericirii evangheliceștilor dogme și așezămintelor creștinești; de sus luând descoperirea lor și luminându-se, au alcătuit credința cea de Dumnezeu insuflată.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Toată măiestria cea păstorească adunând și de mânia cea dreaptă pornindu-se acum prea cu dreptate, dumnezeieștii păstori, pe lupii cei mari și pierzători i-au alungat, împrăștiindu-i de la plinirea Bisericii cu praștia Spiritului, ca pe cei ce căzuseră spre moarte și erau ca niște bolnavi fără vindecare; ca niște slugi prea adevărate ale lui Hristos și tănuitori preasfințiți ai dumnezeieștii propovăduiri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Sfinților Părinți, glas 8

Ceata Sfinților Părinți, de la marginile lumii adunându-se astăzi, o ființă și o fire a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit a fi au învățat; și taina cuvântării de Dumnezeu luminat au dat-o Bisericii. Pe care, laudându-i cu credință, îi ferim zicând: O, dumnezeiască tabără! De Dumnezeu grăitorilor ostași înarmați ai oastei Domnului; stele mult luminoase ale tăriei celei înțelegătoare; stâlpii cei nesurpați ai Sionului celui de taină; florile Raiului cele cu duhovnicească mireasmă; gurile Cuvântului celui

de aur; lauda Niceei, podoaba lumii! Rugați-vă cu dinadinsul pentru sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Preotul: **Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeu, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.
Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lauda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,
și laudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărdit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm celui ce a înviat din mormânt, și începătorului vieții noastre, că stricând cu moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare milă.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și dezlegarea deplină (Apolisul).

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi)

Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin**

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: **Înțelepciune.**

Poporul: **Binecuvântează, Părinte.**

Preotul: **Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.**

Preotul: **Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.**

Poporul: **Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.**

Preotul: **Mărire Ție, Hristoase Dumnezeuul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.**

Poporul: **Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.**

Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii sale, ale Sfinților Părinți de la Sinodul VII ecumenic a căror pomenire facem, ale sfinților și dreptilor dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana, și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască, ca un bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.